

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 9 Juli 2002 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Email: maryann@wanadoo.nl Www.garabandal.nl

Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537643-82. Redactie en Pelgrimsvervoer:

Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678

Email: w.langeveld@worldonline.nl Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste lezers,

Op 11 april 2002 was ik getuige van de speciale pelgrimage naar Garabandal, georganiseerd door de heer F. Rutten. Op deze datum moest volgens de berekeningen van prof. Rutten het Grote Wonder gebeuren.

De Waarschuwing had niet plaatsgevonden en Conchita had het Grote Wonder 8 dagen van tevoren niet aangekondigd. En toch de professor zette door. Donderdagmiddag 11 April kwamen 4 bussen met zieke en gezonde pelgrims vanuit een hotel in Santillana del Mar in het koude en regenachtige Garabandal aan. Voor de Garabandal beweging in Nederland enerzijds een dieptepunt, anderzijds was er de zorg van Maria voor haar misleidde kinderen dat de meeste toch met haar moederlijke troost en sterkte weer huiswaarts keerden. Een poging tot een eerlijk verslag van deze trieste pelgrimage.

Een brief van Joey Lomangino, van 14 Juni jl bij gelegenheid van de heiligverklaring van pater Pio en een waarschuwing om niet op een speculatieve wijze de datum van het Grote Wonder te achterhalen.

Christina Wayo's opmerkelijke genezing. Door de jaren heen gebeuren er in Garabandal miraculeuze genezingen. In de jaren tachtig kreeg de Nigeriaanse mevrouw Christina Wayo uit Lagos een nieuwe knieschijf tijdens haar bezoek aan Garabandal. Deze opzienbarende genezing willen wij de lezer niet onthouden.

Conchita heeft aan Albrecht Weber gezegd (1965?) onder welke tijdsomstandigheden het Grote Wonder zal gebeuren. Enige punten (zoals verbetering van de wegen, en het opheffen van het Bisschoppelijk verbod voor priesters om G. te bezoeken) hebben zich reeds gerealiseerd.

Een verheugende ontwikkeling. Op 31 Mei 2002 heeft de bisschop van Haarlem mgr. dr. Jozef Punt de echtheid van de verschijningen van Maria als de "Vrouw van Alle Volkeren" aan de Amsterdamse Ida Peerdeman (1905-1997) erkend. Dat blijkt uit een brief van de bisschop van 31 Mei die hij voorlas op Zaterdag 8 Juni tijdens de

2° nationale Gebedsdag van de Vrouw van Alle Volkeren. Na diverse kerkelijke afwijzingen in het verleden ineens deze opzienbarende erkenning.

Normaal publiceert de Stichting Garabandal niets over andere verschijningen van Maria en privé-openbaringen. Maar wij willen hiervoor toch een uitzondering maken, daar de Boodschappen van Amsterdam veel aanknopingspunten heeft met de Boodschappen van Garabandal

INHOUD:

- ▶ Voorwoord
- ▶ De trieste pelgrimage van 11 April 2002
- ▶ Een brief van Joey Lomangino
- ▶ Christina Wayo's opmerkelijke genezing
- ▶ De tijdsomstandigheden wanneer het Grote Wonder gebeurt.
- ▶ Een verheugende ontwikkeling
- ▶ Informatie

. Vooral wat de Eucharistie betreft. Maar ook de houding van kerk. Dezelfde kerkelijke afwijzingen en tegenwerking. Alleen is er één verschil. Zolang het Grote Wonder niet is gebeurd zal Garabandal door de Kerk **niet** erkend worden. Dit is zo door Maria gezegd. Pas na het Grote Wonder zal Garabandal door de Kerk erkend worden. Wij publiceren de brief van Mgr. Punt in haar geheel.

Tot slot hartelijk dank aan al die lezers die het ons mogelijk blijven maken deze Nieuwsbrief te laten verschijnen door Uw giften op rek. **3572.31.678**

Wim Langeveld 16 Juli 2002

Feest van O.L.V. v. de Berg Karmel

Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

In onze Nieuwsbrief van Februari 2002 schreven wij dat professor Rutten vasthield aan de datum van 11 April 2002, feest van de Poolse martelaar-bisschop Stanislaus, dat dan het Grote Wonder zou gebeuren.

Ondanks de waarschuwingen van onze kant, en enige telefoontjes van Albrecht Weber, de vertrouwensman van Conchita dat het Grote Wonder op 11 April niet zou gebeuren, de Waarschuwing niet had plaatsgevonden en de aankondiging acht van dagen van tevoren door Conchita niet was gebeurd, zette professor Rutten toch door

In zijn IKI Nieuwsbrief Nr. 24, Maart 2002 bleek maar al te duidelijk dat hij deze zeer onzekere pelgrimage naar het nep-wonder ging organiseren. Met rond 200 pelgrims en talrijke zieken en gehandicapten zouden de pelgrims per bus enige dagen voor 11 April naar Noord. Spanje vertrekken. Voor de schappelijke prijs van 280 euro werd de pelgrim een goed georganiseerde reis, plus een fraai verblijf, plus goed eten aangeboden. Internationale Ambulance uit Rotterdam werd ingeschakeld om de zieken en gehandicapten te begeleiden en te verzorgen

Kranten, Radio en TV zouden zeker aanwezig zijn in Garabandal om de ultieme vernedering van de oud-secretaris van economische zaken professor Frans Rutten te verslaan.

Aanvankelijk wilde ik er persé niet bij tegenwoordig zijn, om de beschadiging van Garabandal mee te maken, doch de hemel besliste anders.

Albrecht Weber nodigde mij uit om samen met hem en zijn vrouw Annie vanuit Meersburg aan het Bodemmeer in Zuid- Duitsland voor 11 April mee naar Garabandal te rijden. Hij maakte mij duidelijk dat het mijn plicht daar aanwezig te zijn om de media te woord te staan en duidelijk te maken dat onze Stichting volkomen buiten deze pelgrimage stond.

Zaterdag 6 April rond vijf uur in de morgen vertrokken wij naar Spanje. Zondagavond 7 April kwamen wij in Garabandal aan.

Ik logeerde in het kleine huisje van Weber in Garabandal De volgende dagen trof ik enige Hollandse echtparen en andere landgenoten in G. aan. Er was ook een busje met pelgrims uit Nijmegen gekomen met een hoogbejaarde priester.

Het weer werd gaandeweg slechter. In de loop van Maandag ging de temperatuur naar beneden en begon het te regenen. Een Nederlandse mijnheer die met zijn echtgenote naar de pijnbomen wilde klimmen kwam op de glibberige, steile, rotsachtige helling ongelukkig op zijn hoofd te vallen en moest zich onder doktersbehandeling stellen om enige opgelopen hoofdwonden te laten hechten. Later hoorde ik dat alles gelukkig goed was genezen Een Hollandse mevrouw viel in een pension van de trap af en brak haar nek. Ze moest acuut naar het 50 kilometer verder gelegen ziekenhuis van Torrelavega gebracht worden.

Daar werd geconstateerd dat zij haar 2e nek wervel had gebroken Een geluk bij een ongeluk was dat alles door rust zou kunnen genezen en zij er geen verlamming van zou overhouden.

Na enige weken verblijf in het ziekenhuis is zij naar Nederland teruggekeerd, is weer thuis en maakt het thans redelijk wel.

Al deze gebeurtenissen voorspelden weinig goeds.

Gelukkig heeft Weber in zijn huisje een houtkachel. Deze werd aangemaakt. De vochtige kilte met al die trieste gedachten over de pech-pelgrims en het komende trieste gebeuren van de 11de April werd wat verdreven door een aangename, omvattende warmte, goed eten en een uitstekend glas wijn..

Woensdag 10 April

De hele dag regende het en het was koud. Op toppen van de bergen rond Garabandal was de regen in sneeuw overgegaan en hadden witte mutsen gekregen Op deze dag kwam ook de camera-ploeg van de NCRV, in Garabandal aan, die voor het programma " Heilig Vuur" onder leiding van Martijn Jas in G. opnamen gingen maken. Ze namen mij een interview af in het huis van Albrecht. Deze opnamen duurden een half uur. Van deze opnamen werd maar zo'n twee minuten uitgezonden op donderdagavond 18 April jl. (Ja, ja er wordt wat geknipt met al die opnamen Ik ben des te meer de macht

van de TV gaan begrijpen. De kijkers krijgen voorgeschoteld wat men hen wil laten zien. Het is dan ook zeer wenselijk te bidden wat betreft de opbouw van het Rijk Gods dat de H. Geest bij de eind-montage van diverse onderwerpen de Inspirator moge zijn)

De cameraploeg had opnamen gemaakt in de bussen van professor Rutten op hun 24 uren tocht naar Garabandal.

Er zouden veel zieken en gehandicapten mee komen. De cameraman vroeg zich af hoe Rutten dit moet verantwoorden als ze de 11de zouden ervaren dat het Grote Wonder uitbleef.

In Garabandal waren er op deze Woensdag ook veel pelgrims uit Amerika, Ierland en de Filipijnen. De pelgrims uit de Filipijnen verwachtten ook het Grote Wonder In dit grote eilandrijk was schijnbaar een persoon die ook op de H. Stanislaus van de 11de April was gestoten. Maar Wonder of geen Wonder, deze pelgrimage kon niet meer kapot. Ze hadden namelijk voor de eerste keer van hun leven sneeuw gezien.

Donderdag 11 April

De hemel was bewolkt en het was buiig weer. En de op de omliggende bergen was de sneeuw blijven liggen. . Verders maar afwachten wat het gaat worden.

Voor tienentien komt de camera-ploeg NCRV terug. En om half een zal Albrecht Conchita opbellen over het trieste gebeuren, waarbij de ploeg van Martijn Jas aanwezig zal zijn.

Om half één belt Weber Conchita op die in New York woont. Het is daar dan half zeven in de morgen. Conchita neemt op en reageert op z'n Amerikaans met:"Hello!!!!???"

Bij de telefoon-fax apparaat is een luidspreker aangesloten zodat men haar stem kan opnemen

Aankomst te Garabandal vergezeld van regen en kou.

Hierbij werd een storende vertaalfout gemaakt, zowel door Weber als door de NCRV. Het woordje **lo que** wat **dat** betekent, werd verteld door **loco**, wat **gek** betekent. Een Spaanse vriend die de video-band van "Heilig Vuur" van 18 April jl beluisterde ontdekte deze vertaalfout Als Weber vertelde dat er een groep Nederlanders op deze dag zullen komen, omdat ze het Grote Wonder verwachtten, vraagt Conchita:"Quien lo gue lo dice? "Vrij vertaald: "Wie heeft dat gezegd? " Wat werd vertaald door:"Welke gek beweert dat ?"

Op deze dag belde een journalist van NRC Handelsblad mij op vanuit een hotel in Santillana del Mar op waar de pelgrims verbleven. Hij vertelde dat er 40 zieken meekwamen. Rutten had vanuit Garabandal naar het hotel gebeld, dat hij heel gelukkig is omdat er sneeuw is gevallen wat hij voorspeld had. Rutten bleef ervan overtuigd dat het Grote Wonder

In de loop van de middag kwamen de vier bussen van Rutten in G. aan. Veel zieken en gehandicapten en oudere mensen. In rolstoelen, met krukken enz. Waaronder een jongetje en ook nog een oude bekende in een rolstoel die ik vele had gesproken in de kapel van Vrouwe van Alle Volkeren in Amsterdam. Jan lijdt aan de slopende ziekte MS

Het was een grauw en koud weer. Gelukkig viel er maar een lichte regen viel. De mensen in G. wisten van niets en stonden verbaasd dat er ineens zoveel pelgrims en zieken kwamen.

Het werd een media spektakel. Diverse journalisten waren meegekomen. Onder meer Chris Bakkers van het ANP. Dhr Haenen van het NRC Handelsblad, Cor van Santen van het Algemeen Dagblad, Radio verslaggevers van de NCRV en de Vlaamse omroep, Radio Rijnmond, Camera ploegen van het programma Heilig Vuur van de NCRV de Vlaamse TV, SBS en later op de avond van TVE. de nationale Spaanse TV.

Rond achten naar boven gegaan en op de hoogte van de kapel blijven staan om de oudere mensen de weg te wijzen op een veiliger pad welke ook bij de pijnbomen uitkomt. Tegen diverse mensen gezegd dat ze wel naar de pijnbomen konden gaan, maar dat er toch geen Wonder zou gebeuren. Een grijze Belgische pelgrim, vergezeld van zijn vrouw, werd zeer verontwaardigd en vroeg zich af wie men dan nog kan vertrouwen. Ik antwoordde hem:

"Dat moet U aan professor Rutten vragen!" Een agressieve man uit Groningen, vergezeld van zijn broer, viel de mensen lastig met zijn sarcastische en spottende opmerkingen. Hij stonk naar de drank. Even later trok een cameraploeg, van de nationale Spaanse TV,

Bij de pijnbomen. Wachten op het Wonder dat niet kwam

bestaande uit drie man naar boven. Hij zag hen aankomen en dacht dat ze een opname van hem wilden maken.

Hij ging met hen op de vuist en greep naar de camera. Ik was bang dat de kostbare camera op de grond zou vallen. Een collega beschermde hem en de Groninger werd tegen de grond geduwd. Met veel misbaar protesteerde hij. Wat een scene voor de ogen van de ontstelde pelgrims. Op dat moment hing er een demonische sfeer van angst en haat. Na diverse worstelingen werd hij door zijn broer en omstanders naar beneden gelooft.

Inmiddels was het half negen geworden. En er gebeurde..... niets. Je hoorde de pelgrims bij de pijnbomen bidden en zingen. De pelgrims met wie ik bij het begin van de berghelling stonden lieten de verstrikkende minuten gelaten en biddend over zich heen gaan. Rond negen uur begon in de schemering de trieste afdaling. Men wist nu dat men misleid was. Arme zieken en gehandicapten. Arme 12 jarige Steven Dufour uit België, met je zwaar reumatisch lijden. De reputatie en de geloofwaardigheid van Prof. Rutten waren voor altijd geschaad, en de naam Garabandal zou voor de meeste Nederlanders en Belgen geen enkele betekenis meer hebben.

"Dank U wel, Professor Rutten! Moge Maria U de komende maanden tot inzicht brengen dat U zich door een verkeerde geest heeft laten leiden, die handig gebruik heeft gemaakt van bepaalde fouten in uw karakter. Maar ja, wie weet, word U van haar "zorgenkind" wel haar "lievelingskind"! Voor mij staat het vast dat Maria U toch heeft uitgekozen om voor Garabandal te werken".

Ik kreeg het gevoel dat de meeste pelgrims erin beruften. En sommige die ik sprak zeiden dat ze toch blij waren dat ze naar Garabandal waren gekomen. Hier openbaart zich het mysterie van Garabandal. Onze hemelse Moeder werkt van binnenuit. Ze troost haar kinderen op haar wijze en laat haar kinderen niet in de kou staan. Van journalisten had ik gehoord die met de pelgrims meegerisd waren er velen waren die hadden gezegd dat men ook geen Wonder

had verwacht. Maar van de gelegenheid gebruikte om voor een redelijke prijs Garabandal te bezoeken.

Rond elf uur reden bussen met de misleidde pelgrims, waaronder Steven Dufour, een reumatisch Belgisch kind, weg richting Santillana del Mar.

In het restaurant van Sari, de zus van Loli werd heel wat nagepraat over het bizarre gebeuren.

Maar toch! Het volgende bericht werd mij toegestuurd uit België;

Uit de Belgische krant DE STANDAARD

Geen mirakel voor reumatisch kind

TV-TIP

18/04/2002

De twaalfjarige Steven Dufour hoopte op een mirakel. Hij trok vorige week met een groep bedevaarders naar het Spaanse Garabandal, maar raakte ook daar niet verlost van zijn agressieve vorm van reuma. Hij blijft aan zijn rolstoel gekluisterd en lijdt ontzettend veel pijn. Koppen focust op de ziekte, waarvan de oorzaak nog onbekend is. Was te zien in Belgisch TV uitzending:

KOPPEN, TV 1, 22.00-22.25 uur (Een Belgisch TV programma)

In ons land (België) lijden 3.000 kinderen aan reuma. Voor Steven zijn de vooruitzichten slecht. Het kraakbeen rond zijn beide heupen is volledig verdwenen en hij groeit nog nauwelijks. Hij is nu 1,20 meter en met een beetje geluk wordt hij ooit 1,40 meter. Maar zo lang hij niet volgroeid is, kan hij niet aan zijn heupen geopereerd worden.

Zijn familie heeft nu alle hoop op een beenmergtransplantatie gezet, maar dr. Joos, reumatoloog aan het Universitair ziekenhuis in Gent, waarschuwt voor mogelijke implicaties. Psychologisch zit Steven er compleet door. Hij vraagt zich vaak af waarom hij nog leeft.

Een maand na zijn bezoek aan het Spaans „mirakeloord” Garabandal

„Steven is nu een andere jongen”

11/05/2002

TIELT (België)-- „Er moet in Garabandal toch iets zijn gebeurd. Steven is sinds zijn terugkeer een andere jongen geworden. Zowel mentaal als fysiek. Zelfs de dokters van het Universitair Ziekenhuis in Gent staan voor een raadsel. En ook mijn dochter, die Steven naar Spanje vergezeld, is veranderd”, zegt Guido Defour, een maand nadat zijn twee kinderen naar Spanje zijn gereisd in de hoop er „het grootste mirakel aller tijden” mee te maken.

Dag op dag een maand geleden, op 11 april, wachtte de twaalfjarige Steven Defour uit Tielt, samen met zijn zus Evelien (20) en tientallen andere bedevaarders uit Nederland en Vlaanderen, in het Noord-Spaanse bergdorpje Garabandal op de verschijning van Onze-Lieve-Vrouw. De Nederlandse professor Frans Rutten had berekend dat Maria er om halfnegen 's avonds haar opwachting zou maken of toch minstens een teken van leven zou geven.

Steven, één van de zwaarste reumapatiënten die in het Universitair Ziekenhuis van Gent worden behandeld, hoopte stiekem dat de aandoening die hem als sinds zijn vijfde verjaardag kwelt en helse pijnen bezorgt, zou verdwijnen.

Maria liet zich niet zien, maar er gebeurde wel iets vreemds. Opeens kwam er een oude vrouw op Steven en Evelien toegestapt, ze gaf Steven een paternoster (rozenkrans) en verdween weer in de bergen rond Garabandal. Aanvankelijk werd weinig belang aan dat voorval gehecht. Zelfs professor Rutten vond het verhaal van de jonge Tieltenaren maar niets.

De bedevaarders leken de reiskosten en een illusie armer. Maar een maand later prijst de familie Defour -- nu met vakantie in de Ardennen -- zich toch gelukkig dat Steven de reis meemaakte.

„Want", zo zegt zijn vader, „Steven is sindsdien een andere jongen geworden. Wie de reportage over Steven op TV 1 in Koppen heeft gezien, zal zich herinneren dat ons kind het geregeld niet meer zag zitten. De pijn en de uitzichtloosheid op verbetering of genezing maakten Steven depressief. Sinds Garabandal behoort dat tot het verleden. Steven vond zijn vechtersmentaliteit terug." „Belangrijker nog, ook lichamelijk is hij er sterk op vooruitgegaan.

Donderdagavond 11 April. Pelgrims in gebed bij de pijnbomen. Foto genomen door de fotograaf Robert v. Rijn uit Hillegom.

De pijn is sterk verminderd. De ontstekingen blijken sinds 1998 nog nooit zo laag te zijn, en dat zonder bijkomende medicatie. Steven neemt 's ochtends en 's avonds een pijnstillertje en krijgt nog altijd cortisonen (middel tegen reumatische aandoeningen en ontstekingen) maar dat is een absoluut minimum in vergelijking met de stapel geneesmiddelen die hij voor de reis naar Spanje slikte."

„Zelfs in het Universitair Ziekenhuis is men verrast en kan men geen logische verklaring geven. De rolstoel is natuurlijk nog niet verdwenen. Daarvoor blijft het wellicht wachten tot Steven zeventien wordt en een heupprothese kan krijgen, maar hij heeft sinds Garabandal nog nooit zoveel rondgelopen. Hij gaat nu zelfs weer halve dagen naar school."

„En ook mijn dochter is veranderd. Evelien bood zich na de bedevaart prompt aan als vrijwilligster bij Poverello. Iets wat voordien nooit in haar hoofd zou zijn opgekomen. Nu wil ze zich inzetten voor zieken en armen", zegt Guido Defour.

Het woord „mirakel" wil vader Defour niet in de mond nemen.

„De verbetering kan van voorbijgaande aard zijn, maar er moet in Garabandal toch iets zijn gebeurd. Vreemd toch dat die onbekende oude vrouw er Steven uitpikte en hem bij zijn naam aansprak, niet?"

Een merkwaardige brief uit België van 18 April 2002

Hier volgt een uittreksel:

..... De rede van mij schrijven: - Ik was zo dus ook boven op de berg om half negen. Ik had wel 2x de kruisweg gedaan. Al dat geklik van de TV mannen verveelde mij, ik leefde eerlijk gezegd ook op hoop. O.L.Vrouwke zou toch iets van de waarheid bekend maken en ons niet als spot de wereld insturen. Ze hielden tegen om 't te getuigen tegen de camera-mensen, en dat spijt me zeer.

We hadden gebeden en gezongen, ge kon de stilte voelen. Als een kind in nood bad ik met mijn ogen toe en handen voor mijn gezicht: "O.L.Vrouwke a.u.b. help ons, laat 't zo niet voorbij gaan.. Plots, had ik een visioen:

**Ik zag een witte zuil, van boven was hij plat.
O.L.Vrouw van Garabandal stond er voor,
links brede stroken van boven naar onder, een zacht roze, een zacht**

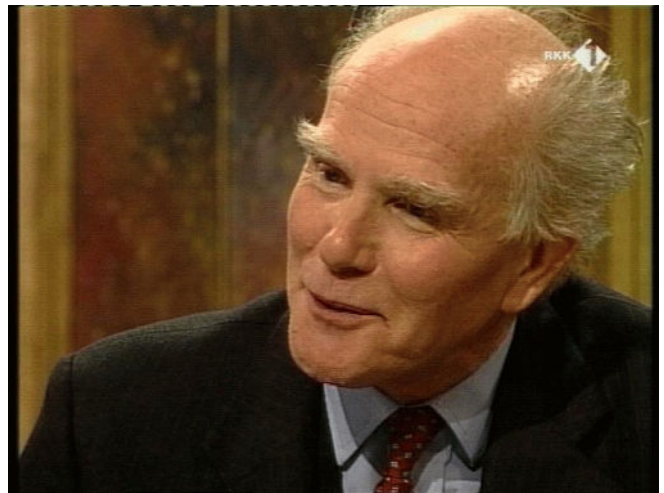
groene, een zacht gele nog wat nog wat blauw of zo, aan de andere zijde van O.L.Vrouwke 't evenbeeld, alles was verlicht. Ik voelde mij oneindig gelukkig en blij. Het was wondermooi.

Iets in mijn hoofd zegde dat ik moest kijken. Ik deed mijn ogen open maar zag niets, als ik ze terug dicht deed was het ook weg. Ik denk dat ik 't teken mogen zien heb na 't wonder. Het geheel was als in een waas omfloerst.

Dank U Lieve Heer, dat U mij dit gaf, niet voor mijn eer, maar voor de glorie van God en O.L. Vrouwke." □

Enkele uitspraken van Prof Rutten op 11 April in Garabandal in de TV. uitzending 'Heilig Vuur' van de NCRV op Donderdagavond 18 April 2002.

Rutten in het hotel in Santiliana del Mar

.... wij leven in de tijd van de misleiding, onder de heerschappij van de duivel.

Mijn werk op Economische zaken was, het interpreteren, het uitleggen van, wat is er aan de hand met de economie. En daar had ik een hele eigenwijze, eigendraadse opvatting over. En die is doorgevoerd en tot groot voordeel van de Nederlandse economie. Er zijn verschillende boeken over dat succes beschreven. Het kenmerkende daarvan was dat ik dus het volhield tegen de klippen op. En tegen wat de grote meerderheid van de economen en politici zeiden.

En dat is precies hetzelfde doe ik nu. Destijds was een training voor nu. God traint zijn mensen.

Zijn zekerheid :

Voor mij staat het vast als een huis het gebeurt. De mensen die hier gekomen zijn die zullen heel tevreden weggaan. Genezen? Genezen, stuk voor stuk. De hemel is voor 100 % betrouwbaar.

Vraag: "En U? "Ik volg wat uh, ik meen wat de hemel zegt.

Rutten in de kerk:

Het is zo simpel als 2 en 2 vier is. U zult daar geen speld tussen kunnen krijgen. En daarom zijn er toch hier niet duizend, tienduizenden, honderdduizend mensen, zoals het eigenlijk moest? Dat komt omdat wij leven in de tijd van de misleiding, onder de heerschappij van de duivel.....(Waar U en de pelgrims zelf het slachtoffer van zijn geworden. Wim L.)

Beste vrienden van O.L.V. van de Berg Karmel,

Vaak vroeg ik me wel eens af, of het mogelijk zou alle werkers en vrienden van O.L.V. van de Berg Karmel, in de hele wereld- tijdig te kunnen informeren voor de komende Waarschuwing en de Acht-Dagen-Aankondiging van het Grote Wonder?

Het zou een hele groep werkers, vele dagen kosten om per telefoon of post- contact te leggen met alle vrienden en alle Garabandal-Centers in de hele wereld. Wie had in 1964 kunnen vermoeden, dat onze technologie het mogelijk zou maken, met iedereen contact te leggen in de hele wereld- met slechts een handeling!

Onze Gezegende Moeder zorgt altijd voor haar kinderen, en nu gebruik-makend van e-mail, schiep O.L.V. een manier, om snel contact te maken met elkaar, zodat men niet misleid wordt door geruchten of speculaties.

Moedig a.u.b. uw familie, vrienden en allen aan, die Onze Gezegende Vrouwe vereren, hun e-mail adres te laten registreren bij onze website **Garabandal.us**-als zij snel nieuws willen ontvangen m.b.t. de Waarschuwing en de Acht-Dagen-Aankondiging-door mijn directe boodschap, nog voordat het op onze website staat!

De heiligverklaring van pater Pio op 16 Juni 2002

Onze website is dankzij uw aanmelding en inbreng een blijvend succes geworden! Binnen een maand kregen we meer dan een half miljoen aanmeldingen.

Ik weet niet precies wat een "hit"(soort toetsing) eigenlijk betekent, maar volgens mijn zoon slaat onze website heel goed aan.

Mijn reden voor mijn weekend-brief is, u allen eraan te herinneren, dat a.s.zondag 16 juni de Heilig-verklaring van Pater Pio plaats vindt, en het blijvend streven naar Gods genade.

Ik ben er zeker van dat alle gebeden, die op deze zondag worden gedaan, door tussen-komst van God en bedoeld voor Pater Pio-zeer krachtig zullen worden verhoord! Dit is een grote dag voor onze Kerk!

Onze Amerikaanse Bisschoppen hebben op deze dag in Dallas (Texas) een belangrijke bijeenkomst, over de recente gebeurtenissen in de Amerikaanse kerk: vergeet niet hun te bidden!!

Wie had de crisis en gevolgen in onze Kerk kunnen vermoeden, toen O.L.V. in haar voorspelling zei: Veel Kardinalen, vele Bisschoppen en Priesters bevinden zich op het pad van duisternis en verderf, en sleuren daarbij miljoenen zielen met zich mee!

Laat ons, jij en mij, voortdurend bidden voor de kracht en discipline-in geloof-voor alle priesters, voor de verlichting van de Bisschoppen-de contact-leggers van het Apostolaat, en voor het herstel in Amerika en hele wereld, door tussenkomst van Pater Pio-voor Gods Troon.

Onlangs kwam het onder mijn directe aandacht dat sommige mensen menen, dat ik een grondlegger en uitgever van "duistere" allure zou zijn, over verhalen en geruchten in div. magazines die over Garabandal zijn verschenen.

Bij deze laat ik allen weten, dat ik niet in verband wil worden gebracht met deze laster, en ook niet achter de inhoud sta van publicaties, die niet door het New York Center van Garabandal

worden uitgeven en verspreid.

Het is altijd mijn bedoeling geweest de Boodschap van Garabandal, wereldwijd en op een goede en juiste manier uit te dragen, hoe dan ook.

Maar wees a.u.b. zeer waakzaam voor diegenen-die commercieel profijt proberen te trekken uit het Garabandal gebeuren!

Geloof a.u.b. niet diegenen, valse profeten, die de datum van de Waarschuwing of het Grote Wonder menen te weten, alleen Conchita weet deze datum! Mensen, weest zeer waakzaam-want de duivel probeert vooral- in de dagen voor de Waarschuwing grote verwarring en chaos te stichten, en jullie geloof in het Werk van O.L.V. van Garabandal te ondermijnen.

Sta alleen achter de waarheid van de gepubliceerde magazines en boeken over Garabandal, die door ons worden uitgeven, waarvan de meeste gratis verkrijgbaar via onze website: Garabandal.us.

Ga niet in op z.g."bronnen" of nieuwe informatie die buiten ons center om verschijnen, en gaan over het Grote Wonder,dat eerder zou gebeuren.

De doelstelling van Garabandal is liefdevolle boodschappen van O.L.V. en God, en niet een profijt-verhaal!

Ik dank u allen voor uw antwoorden, commentaar en verzoeken tot gebed. Ik verzeker u dat ik uw brieven heb gelezen, en bid voor u in mijn dagelijkse Rozenkrans-gebeden.

Ook wil ik u allen aanmoedigen-het woord van God en O.L.V. uit onze website te verspreiden onder uw kinderen, vrienden en uw kerk-gemeenschappen.

Versterk a.u.b. uw gebeden en blijf bidden, verspreid de boodschap van Onze Vrouwe van Garabandal in deze tijden van grote verwarring.

Ik wens u allen veel liefde in God.

Met groeten, Joey Lomangino

Vertaald door Lou Pietershove uit Valkenburg

Naschrift Redactie Nieuwsbrief:

Sinds eind Maart 2002 heeft het GARABANDAL Magazine dat door het Garabandal Centrum van Joey in New- York werd uitgegeven opgehouden te bestaan.

In zijn brief van 1 Juni 2002 gericht aan onze secretaresse, Marianne Windmeijer, geeft Joey o.m. de volgende redenen aan:

"Door mijn slechte gezondheid ben ik niet meer in staat geweest interviews, conferenties of TV interviews te geven. Om dezelfde rede kon ik niet meer op het centrum zijn en daalden het aantal abonnées. Wij hadden ook een probleem om betrouwbare schrijvers te vinden die zich konden concentreren op de Boodschap en niet op speculatie of geruchten. Dat beperkte het aantal artikelen welke wij in ons blad konden zetten." Enz.....

De voortzetting van het GARABANDAL Magazine is overgenomen door het Garabandal Centrum in Australië onder leiding van John Leriou. Het heet voortaan **GARABANDAL International**. Het verschijnt 4 maal per jaar. Het 1^e nummer is in April verschenen. Het adres om zich abonneren op dit blad is: 'National Garabandal Centre, P.O. Box 202, Ferny Hills, Qld.4055 Australië. Een abonnementt kost 20 US\$ per jaar.

Joey Lomangino en de H. Vader.

CHRISTIANA WAYO OPMERKELIJKE GENEZING

*Uit het Garabandal Magazine van juli-sept. 1985
(een persoonlijke getuigenverklaring van Christiana Wayo)*

*Het volgende gebeurde in het kleine stadje Makurdi (Nigeria).
Toen Christiana in 1968 de trappen van haar huis afliep en daar
bij uitliep, maakte ze een lelijke val en viel met haar linker knie
pijnlijk op de vloer. Ze gilte het uit van pijn en schreeuwde om
haar buurman, omdat ze zelf niet meer kon opstaan!
Haar buurman snelde te hulp en men bracht haar naar het dichtst
bijzijnde ziekenhuis, waar men direct een sterke elastische
bandage om haar linker knie deed, waarna ze naar huis werd
gebracht.*

Thuis lag ze verward na te denken wat er allemaal gebeurd was, en raakte helemaal van streek!
Toen ze echter in een poging om op te staan, een verkeerde beweging maakte, kwam haar knie onverwachts knel te zitten in het stoelframe van de stoel naast haar bed.
Zij gilte van de pijn en riep hard om hulp, die door enkele mensen in haar huis werden gehoord.
Deze bevrijden haar knie uit het stoelframe, waarbij haar linker knie direct enorm op zwol.
Om de nacht door te komen nam zij enkele pijntabletten, en ze werd de volgende morgen weer naar het ziekenhuis gebracht. Daar was ze op de eerste hulp al bekend.

De nu nog meer gezwollen knie werd direct operatief met een ingespoten vloeistof, bestaande uit een mix van bloed en antibiotica, zuiver gemaakt.

Er werden röntgen-foto's gemaakt van haar linker knie.
De volgende dag kreeg ze de uitslag van het onderzoek! Het was slecht nieuws, haar knie-schijf was in twee stukken gebroken. Er werd een gips-kapsel om haar knie aangebracht, die ook haar been gedeeltelijk bedekte. Na een week mocht ze naar huis gaan, kreeg medicijnen mee, moest veel rusten.

Christiana Wayo moest zeker drie maanden rusten en dan terug komen voor verdere behandeling.
Maar door haar handicap werd dit gips-kapsel al na acht weken verwijderd. Er werden weer röntgen-foto's gemaakt, maar deze gaven geen verbetering.
Er werd nu een sterk en elastische gips-kapsel om haar knie gedaan, waarmee ze enige beweging had.

Dit moest er zes weken om blijven, en dan moest ze terug komen.
Toen ze na deze tijd in het ziekenhuis terug kwam, werd het gips eraf gehaald en werden er weer een serie röntgen-foto's gemaakt. Deze gaven geen verandering aan in haar linker knie.
De specialist kon niets meer doen en adviseerde haar de knie-schijf operatief te laten verwijderen.

Echter, voor deze operatie moest ze naar een ander en beter ziekenhuis, daar dit ziekenhuis daar geen faciliteiten voor had.
Christiana werd naar het Orthopedisch-Ziekenhuis in Kano verwezen, kreeg twee loopkrukken mee en kon naar huis gaan. De zwelling was weg, maar de gebroken knie-schijf stak in haar knie-spijeren en vlees, wat erg pijn deed.

Pas na zes of zeven maanden werd ze door een medisch-consulente van dit ziekenhuis bezocht, die haar vroeg of ze deze operatie toch wilde doorzetten! Men vertelde haar, dat het aanbrengen van een kunstmatige-knieschijf, haar niet meer bewegings-vrijheid zou brengen..Toch stemde ze toe in een operatie en tekende enkele formulieren voor toestemming, etc.

De operatie

Ze ging naar dit ziekenhuis, maar was bezorgd om haar baby, omdat ze vier maanden zwanger was.
De artsen vertelden haar dat ze niet bang hoefde te zijn, daar alles goed zou gaan, dus legde ze haar ziel in Gods hand. Op de dag van de operatie kreeg ze een lokale verdoving, maar was bij bewustzijn toen de operatie begon. In de reflector van de operatie-kamer-lamp zag ze dat er iets, met bloed vermengde stukjes uit haar knie werden gehaald. Ze hoorde alles wat de chirurgen onder elkaar zeiden. Echter

door angst en toegediende medicatie raakte ze buiten bewustzijn. Een paar uur later kwam ze bij op de verpleeg afdeling, en direct erna kwam de chirurg die de verwijderde stukjes aan haar liet zien, een klein en groot stukje knieschijf.
Ze had nu een lichter en makkelijker knie-corsage om haar knie, met een opening aan beide knie-zijden om het genezings- proces te bevorderen!
Na een maand in het ziekenhuis, werden deze corsage en de hechtingen verwijderd.
De wonden waren genezen, maar ze moest toch nog fysiotherapeutische oefeningen gaan doen.
Met de documenten en röntgen-foto's, die zij bij haar ontslag uit het ziekenhuis meekreeg, was ook een attest voor het plaatsen van een nieuwe kunstmatige-knieschijf.
Maar op dat moment kon Christiana het zich niet veroorloven nog eens 600 mijlen te reizen voor verdere operatieve ingrepen. Ze had echter geen pijn meer, maar kon niet op dit been staan, wat lopen en trappen opgaan onmogelijk maakte. Want haar linker been was stijf geworden en dit bleef zo gedurende 13 jaar.

De reis naar Garabandal

Op 19 juli 1981 stapte ze op het vliegtuig naar Londen, in gezelschap van een groep Nigerianen, die door ene mevr. Susanne Oduah werd geleid. Samen met de groep van mevr. Nadega Baco vormden ze een grote pelgrims-groep, die naar Garabandal in Spanje gingen.
Na een lange vlucht naar Engeland, werden zij ingescheept op een

Het weggetje naar de pijnbomen, het callega genaamd..

grote veerboot, die naar de Spaanse kustplaats Santander ging. Van daaruit gingen zij met enkele bussen naar Garabandal. De volgende dag na het ontbijt, vergezelde Christiana de rest van de groep, die naar de pijnbomen gingen, om de rozenkrans te bidden. Twee meisjes uit Nigeria hielpen haar bij de zeer moeilijke klim omhoog, over het rotsachtige en stenige weggetje, bekend als de Calleja.

Met deze hulp was dit te doen, en na het bidden van de rozenkrans bij de pijnbomen (Los Pinos) kreeg ze weer hulp van deze meisjes voor omlaag te gaan.

Wonder! een Wonder!!!

s' Middags om 4 uur ging de groep weer naar de pijnbomen om te bidden. Maar de twee meisjes die haar eerder hielpen waren die morgen weer vertrokken.

Christiana Wayo probeerde nu zelf omhoog te komen bij de Calleja, maar kwam niet ver.

Kruipend op handen en voeten probeerde ze omhoog te komen, terwijl ze in gebed O.L.V. Maria om hulp vroeg. Plotseling gebeurde iets onvoorstelbaars: zij voelde een enorme kracht in haar linker been, en voelde zich heel licht worden. Alsof iemand haar rug waarts optilde. Waarschijnlijk in trance liep ze het steile en rotsachtige

Op de foto staat Christiana met Bisschop Murray uit Nigeria voor het Garabandal-center van Nigeria, rechts staat Susanne Oduah, leidster van de groep van 1981.

weggetje op naar de pijnbomen.

Daar aangekomen kon ze met de anderen, het bidden van de rozenkrans voortzetten, terwijl ze knielde. Christiana geeft weer wat er daarna gebeurde: ik had helemaal niet door wat er met mij gebeurde! Toen de anderen van de groep eerder dan mij met hun gebeden klaar waren, ging ik na mijn bidden alleen omlaag!

Lopend kwam zij bij de plaats in de Calleja waar de Aarts-Engel Michaël vroeger aan de vier meisjes was verschenen.

Opeens had ik echter door dat ik zonder hulp omhoog en omlaag was gelopen, vanaf dit punt.

Heel erg blij riep ik Susanne, de leidster van onze groep die verderop liepen, en vertelde haar wat mij was overkomen. Ik sprong omhoog en omlaag van blijdschap, en deed bewegingen zoals ik dat vroeger thuis deed en dat ging gemakkelijk. Toen ik het verhaal over knie vertelde en wat er gebeurde, riepen ze allemaal "Een Wonder" een wonder!" en allen werden heel blij en dankten O.L.V. Maria in gebed. En Susanne vertelde dit aan mevr. Baco.

Gedurende de terug-reis naar Engeland was dit het onderwerp van discussie in de hele groep.

Op 7 augustus kwamen zij in Londen aan. De volgende morgen stond Christiana om 5 uur op voor haar ochtend-gebed. Zij geeft weer wat toen gebeurde:

"Terwijl ik in gebed was, zei een innerlijke stem tegen mij, raak jouw rechterknie aan en dan jouw linker knie. Ik deed wat de stem zei, pakte met mijn rechter hand eerst mijn rechter knie, en toen mijn linker knie vast. Ik voelde een beweeglijke knieschijf. Toen ging ik op de

vloer zitten en bracht beide kniën tegen elkaar aan. Elke knie had een knieschijf!

Vol blijdschap klopte ik op de deur van Susanne, maar die was naar de H. Mis gegaan (7 uur).

Verbaasd ging ik naar mijn kamer en enige tijd later kwam tot mijn verbazing Susanne mijn kamer binnen. Ik vroeg haar getuige te willen zijn van hetgeen mij gebeurde: ik vroeg haar mijn kniën aan te raken en zij voelde heel normale knieschijven! Wij waren beiden zeer blij en verbaasd.

Op 11 augustus 1981 vertrokken wij allen naar Nigeria.

Sindsdien ben ik in staat makkelijk te knielen, te staan, lopen, en te bidden op mijn kniën zolang ik wil. Ik kan nu mijn knie voelen, terwijl dat 7 augustus 1981 niet kon.

In feit heb ik nu meer kracht in dit been dan in het andere.

Een röntgen-foto van deze wonderbaarlijk genezen knie werd naar Professor Manuel Lopez-Linares in Madrid gestuurd. Deze is een bekende auteur en schrijver van enkele boeken over de gebeurtenissen in Garabandal.

In alle vreugde danken wij God voor Christiana Wayo's wonderbarige genezing, en terwijl wij dit verhaal lezen en zien waar dit alles gebeurde.

Laat dit voor ons een teken zijn, beter nog een aanwijzing voor de vele goede gebeurtenissen, „genezingen en wonderen die God wil laten zien op de dag van het beloofde wonder in het Spaanse bedevaart-dorpje Garabandal. □

Vertaald door Lou Pietershove uit

Valkenburg

DE TIJDSOMSTANDIGHEDEN WANNEER HET GROTE WONDER PLAATSVINDT

Volgens Conchita heeft Maria daarover het volgende gezegd als miljoenen mensen op een bepaald tijdstip optrekken naar het Grote Wonder in Garabandal:

- ▶ Zijn alle wegen klaar
  - ▶ Zijn er parkeerplaatsen aangelegd
  - ▶ Zijn de weggetjes naar omliggende bergen ontsloten (van waaruit men een uitzicht heeft op de pijnbomen)
  - ▶ Is er onderkomen voorhanden. (echter niet voor alle)
  - ▶ Is de Spaanse noordelijke vierbaansweg (Bilbao-Oviedo) tot de dichtst mogelijke afslag naar Garabandal klaargekomen.
  - ▶ Is er onrust in Europa
  - ▶ Reist de H. Vader naar Moskou.
  - ▶ Als hij naar Rome terugkeert heerst er een toestand van burgeroorlog in Europa.
  - ▶ Heeft het Vaticaan het bezoekverbod van priesters naar Garabandal opgeheven. (wat reeds in 1985 is gebeurd door Mgr. del Val, bisschop van Santander)
- Mededelingen van Conchita aan de Duitse uitgever Albrecht Weber

De nieuwe weg van Cosio naar Garabandal

EEN VERHEUGENDE ONTWIKKELING

Jozef Marianus Punt
Bisschop van Haarlem

Haarlem, 31 mei 2002

In antwoord op vragen betreffende de verschijningen van de Vrouwe van alle Volkeren.

Als Bisschop van Haarlem is mij gevraagd mij uit te spreken over de authenticiteit van de verschijningen van Maria als Vrouwe van alle Volkeren te Amsterdam in de jaren 1945 - 1959. Vele gelovigen en bisschoppen hebben gewezen op de dringendheid om hierin helderheid te verschaffen. Ook ik ben mij ervan bewust dat de ontwikkeling van de devotie gedurende meer dan vijftig jaar hierom vraagt.

Zoals bekend hebben mijn voorganger, Mgr. H. Bomers, en ikzelf in 1996 de publieke verering vrijgegeven. T.a.v. het bovennatuurlijk karakter van de verschijningen en de inhoud van de boodschappen spraken wij geen oordeel uit, maar verklaarden dat "het eenieder vrij staat zich hierover naar eigen geweten een oordeel te vormen". Vanuit een positieve grondhouding m.b.t. de authenticiteit kozen wij ervoor om de verdere ontwikkelingen af te wachten en de geest verder te beproeven (vgl. 1 Tess. 5:19-21).

Inmiddels zijn weer zes jaar verstreken. Ik constateer dat de devotie een plaats verworven heeft in het geloofsleven van miljoenen mensen overal ter wereld en gesteund wordt door vele bisschoppen. Ook worden mij ervaringen gemeld van bekering en verzoening, alsook van genezing en bijzondere bescherming.

In volle erkenning van de verantwoordelijkheid van de H. Stoel heeft primair de lokale bisschop de taak zich in geweten uit te spreken over de authenticiteit van private openbaringen die in zijn diocees plaatsvinden of plaatsgevonden hebben.

Daartoe heb ik nogmaals advies gevraagd aan enkele theologen en psychologen m.b.t. eerdere onderzoeksresultaten en de daarin opgeworpen vragen en objecties. Deze adviezen geven aan dat daarin geen fundamentele theologische of psychologische impedimenten voor de vaststelling van bovennatuurlijke authenticiteit vervat zijn. Ook heb ik t.a.v. de vruchten en verdere ontwikkeling het oordeel gevraagd van een aantal collega-bisschoppen, die in hun diocees een sterke verering kennen van Maria als Moeder en Vrouwe van alle Volkeren. Als ik al deze adviezen, getuigenissen en ontwikkelingen overzie en dit alles in gebed en theologische reflectie overweeg, dan brengt dat mij tot de vaststelling dat in de verschijningen van Amsterdam een bovennatuurlijke oorsprong gegeven is.

Uiteraard blijft de invloed van de menselijke factor bestaan. Ook authentieke beelden en visioenen gaan -in de woorden van Jozef kardinaal Ratzinger, Prefect van de Congregatie van de Geloofsleer- altijd "door het filter van onze zinnen die een vertaalwerk uitvoeren ..." en "... worden beïnvloed door de mogelijkheden en beperkingen van het ontvangend subject." (Cardinal Ratzinger, *Theological Commentary In Preparation for the Release of the Third Part of the Secret of Fatima, L'Osservatore Romano, June 28, 2000*). Anders dan de Heilige Schrift is de private openbaring dan ook nooit bindend voor het geweten van de gelovige. Het is te zien als een hulpmiddel om de tekenen van de tijd te verstaan en het evangelie in z'n actualiteit voller te beleven (vgl. Lc. 12:56; *Katechismus van de*

Katholieke Kerk, nr. 67). En de tekenen van onze tijd zijn dramatisch. De devotie tot de Vrouwe van alle Volkeren kan ons, naar mijn oprechte overtuiging, helpen de juiste weg in de dramatiek van onze tijd te vinden, de weg naar een nieuwe bijzondere komst van de Heilige Geest, Die alleen de grote wonden van onze tijd kan helen.

Om de verdere ontwikkeling van de devotie te volgen en tot een verdiept inzicht in de betekenis te komen, heb ik een begeleidingscommissie benoemd. Haar taak zal het zijn om alle initiatieven, ervaringen en getuigenissen te documenteren, ze te beoordelen, en een correcte kerkelijke en theologische voortgang van de devotie te bevorderen.

Ik hoop hiermee voldoende informatie en duidelijkheid te hebben gegeven.

J. M Punt Bisschop van Haarlem

Lectuur over Vrouwe v/a Volkeren

- * **De Boodschappen van de Vrouwe van Alle Volkeren**" 4.50 Euro
- * **Deze tijd is onze tijd**" een samenvatting van de Boodschappen." 1,50 Euro
- * **Het dagelijks Wonder**" een samenvatting van de Eucharistische belevenissen. 1,50 Euro
- Het gebed van de Vrouwe v/a Volkeren**
In het Nederlands en andere talen zoals, Engels, Duits Frans, Italiaans, Spaans, enz 3 eurocent per stuk. Per 100 stuks : 3 euro
Besteladres in andere informatie:
Stichting Vrouwe van Alle Volkeren
Diepenbroekstraat 3,
1077 VX Amsterdam.
Tel. 020-6620504

Eucharistie vieringen in de kapel

Zondags: 9.30 en 11.15 Vooraf wordt de rozenkrans gebeden

Dinsdag: 0.715 Donderdag 18.30

Maandag, woensdag, vrijdag en zaterdag 12.15

INFORMATIE

Bij de St. Garabandal Centrum Nederland Postbus 271, 2280 AG Rijswijk is een videoband verkrijgbaar over de Verschijningen en gebeurtenissen in Garabandal. Prijs: 18 Euro Inclusief porto

De encycliek Mysterium Fidei van Paus Paulus VI van 3 Sept. 1965 over de leer en de verering van de H. Eucharistie. Prijs 2.30 Euro Inclusief porto

- ▶ **De Schotse vereerder van het H. Sacrament, Margaret Sinclair. Prijs 2 Euro-Incl. porto**
- ▶ **De Verschijningen van, O.L. Vrouw in Garabandal. Prijs: 2.30 Euro,- Inc. porto.**
- ▶ **Het Dagboek van Conchita. Prijs 3,- Euro, Inclusief porto**
- ▶ **Enige meditatie en raadgevingen voor het H. Sacrament. Prijs: 2 Euro incl.port**

□